

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació
DIRECCIÓ GENERAL DE TRIBUTS I RECAPTACIÓ
Departament Tributari

LA REFORMA DEL IMPUESTO SOBRE SUCESIONES Y DONACIONES EN ILLES BALEARS

NOVIEMBRE- DICIEMBRE 2006

LA REFORMA EN EL IMPUESTO SOBRE SUCESIONES Y DONACIONES EN ILLES BALEARS

ÍNDICE

NORMATIVA

- Proyecto de Ley de reforma del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones..... 1
- Artículo 24 Ley 21/2001..... 16

ESQUEMAS EXPLICATIVOS

- Proceso de liquidación de las transmisiones mortis-causa 17
- Reducciones aplicables a las transmisiones mortis-causa 18
- La deducción autonómica para los grupos I y II..... 19
- Proceso de liquidación de las transmisiones lucrativas inter-vivos..... 20
- Reducciones aplicables a las transmisiones lucrativas inter-vivos..... 21
- La deducción autonómica para los grupos I y II..... 22
- Novedades en el procedimiento de gestión y en relación al Derecho Civil de Illes Balears 23

Maria Rosa Estarás i Ferragut, secretària del Consell de Govern de les Illes Balears

CERTIFIC que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió ordinària de dia 7 d'abril del 2006, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

16. Acord del Projecte de llei de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

A proposta del conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

"Primer. Aprovar el text Projecte de llei de reforma de l'impost sobre successions i donacions, i lliurar al Parlament de les Illes Balears aquest projecte de llei perquè el tramiti.

Segon. Sol·licitar al Parlament de les Illes Balears, a l'empara del que disposen els articles 24.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i 61.2 del Reglament de la Cambra, que s'habilitin els terminis i les sessions extraordinàries per a l'estudi, la tramitació i l'aprovació, si s'escau, del Projecte de llei de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

Tercer. Sol·licitar a la Mesa del Parlament que, d'acord amb el que preveu l'article 95 del Reglament de la Cambra, acordi la tramitació d'aquest projecte de llei pel procediment d'urgència, per tal que la llei que, si s'escau, s'aprovi pugui entrar en vigor abans de l'1 de gener del 2007.

Quart. Sol·licitar a la Mesa del Parlament que, d'acord amb l'article 62.2 del Reglament de la Cambra, s'habilitin els dilluns i els dissabtes, si és necessari."

I perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau del president.

Palma, 7 d'abril del 2006.
La secretària del Consell de Govern.
Vistiplau, el president.

C)

PROJECTE DE LLEI DE REFORMA DE L'IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú, després de la modificació de la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA) operada per la Llei Orgànica 7/2001, de 27 de desembre, i instrumentat a través del conjunt de mesures fiscals i administratives establertes per la Llei 21/2001, de 27 de desembre, ha fixat un règim a través del qual les comunitats autònomes han pogut fer un ús meticulós de les competències normatives que els havia atribuït el nou sistema de finançament autonòmic vigent des de l'1 de gener del 2002, sobre elements essencials de l'impost sobre successions i donacions en els quals l'Estat i les comunitats autònomes comparteixen capacitat normativa (modificació de la tarifa, introducció de millores o noves

reduccions de la base imposable, modificació de les quanties i coeficient del patrimoni preexistent, creació de deduccions i bonificacions de la quota i regulació dels aspectes de la gestió i la liquidació de l'impost).

Tanmateix, l'exercici reiterat i periòdic d'aquestes competències normatives sobre els tributs cedits per part de les comunitats autònomes, a través de les anomenades lleis d'acompanyament -que en cada exercici es tramiten conjuntament amb la dels pressuposts generals-, ha provocat, de forma inevitable, la seva dispersió legislativa. Això fa perillar la necessària garantia del principi de seguretat jurídica, especialment en un ordenament tan canviant com el tributari, amb conseqüències econòmiques tan importants per als ciutadans contribuents. Conscient de tot això, el legislador autonòmic va incloure a la disposició final primera de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, de mesures tributàries i administratives, el mandat al Govern de les Illes Balears de presentar al Parlament durant l'any 2006 un projecte de llei de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

De forma paral·lela, darrerament, s'han fet escoltar demandes de reforma profunda de l'impost tant des dels àmbits doctrinals com ciutadans. Algunes comunitats autònomes ja han iniciat processos que, malgrat les notòries diferències en les solucions utilitzades en cada cas, tendeixen en última instància a eliminar la tributació de les herències entre cònjuges, ascendents i descendents. No obstant això, l'abast de la reforma que es duu a terme en virtut d'aquesta llei s'emmarca dins els límits que imposa el marc de competències normatives que té avui reconeguda la comunitat autònoma de les Illes Balears des de la reforma de la LOFCA i la nova Llei de cessió de tributs del 2001. Així, dins aquests límits, presideix la clara vocació de no suprimir l'impost (l'establiment del qual competeix a l'Estat), però sí de reduir-ne substancialment la càrrega fiscal a un nombre significatiu de contribuents, concretament a aquells que són més pròxims al causant (descendents i cònjuge).

II

Dones bé, amb el mandat del legislador balear, a més de sistematitzar la normativa vigent de l'impost, en el marc dels principis continguts en les lleis reguladores del sistema de finançament de les comunitats autònomes i de cessió dels tributs de l'Estat, també es pretén assolir altres objectius de major importància, com ara, principalment, la reconducció de la tributació que per aquest impost suporten actualment els fills i el cònjuge del causant.

Així, en la majoria d'aquests casos, és freqüent trobar que l'herència a favor de fills o cònjuge no tan sols no provoca més riquesa disponible, sinó que obliga a l'alienació de part dels béns heretats per pagar la càrrega fiscal a compte de l'impost. A més, pot considerar-se que no existeixen veritables manifestacions de riquesa en les adquisicions de béns del patrimoni familiar dins el nucli familiar compost pels ascendents, els descendents i el cònjuge. Encara que, si bé és veritat que en el nostre sistema d'imposició sobre la renda ja no es considera com a unitat impositiva la unitat familiar -vegeu la Sentència del TC 45/1989, de 20 de febrer-, la qual cosa suposa que, a partir d'una configuració individual de la capacitat econòmica, és possible gravar les transmissions entre membres de la família, no és menys cert que les relacions de família que

regula el dret civil incideixen en la capacitat econòmica dels seus membres.

A això cal afegir les exigències de protecció de la família a què es refereix l'article 39.1 de la Constitució Espanyola (que n'abasta la protecció econòmica), i l'evidència que la necessitat de dotar de seguretat econòmica els descendents i els ascendents motiva les decisions d'estalvi, treball i acumulació de propietat durant tota la vida del causant. L'herència constitueix, doncs, un instrument essencial en la provisió d'aquesta seguretat econòmica. Per tot això, cal entendre, fins i tot, que no es respecten les exigències de capacitat econòmica individual quan s'exigeix l'impost a les adquisicions hereditàries a favor d'ascendents, descendents i cònjuge.

Entre les possibilitats que ofereix al legislador autonòmic l'ordenament jurídic vigent -i una vegada descartats altres instruments per raons tècniques o jurídiques, segons els casos, com la modificació dels trams i/o tipus de l'escala de gravamen o la generalització als grups I i II d'una bonificació pròxima al cent per cent en la quota de l'impost-, s'ha optat per la configuració d'una deducció que permeti la tributació a un tipus de gravamen fix per a aquests col·lectius, sense perjudici del manteniment de la bonificació del 99 % per als subjectes passius integrats en el primer d'aquests grups.

Així, es considera que aquesta forma de tributació afavoreix i simplifica la gestió de l'impost tant per al contribuent com per a l'administració. A més, es reforça la seguretat jurídica en el contribuent i la transparència en l'administració, ja que el contribuent coneix, des del moment en què es merita l'impost, a quant ascendirà la càrrega fiscal per aquest impost, a fi d'evitar, alhora, les operacions d'enginyeria financera que sovint es donen en la transmissió de l'empresa familiar. Finalment, pot constatar-se com aquesta opció no és desconeguda en l'àmbit de la Unió Europea, com a alternativa òptima a la supressió de l'impost. En efecte, alguns estats com Bèlgica o Portugal i els països nòrdics mantenen la tributació per aquest concepte, encara que a un tipus mínim, per tal d'evitar la pèrdua de recaptació en altres impostos per raó de pujades fictícies en les valoracions d'immobles.

Finalment, es considera que aquesta llei de reforma de l'impost sobre successions i donacions ha de tenir en compte les peculiaritats pròpies del dret foral de les Illes Balears. En aquest sentit, cal no oblidar que l'impost sobre successions i donacions és un tribut de marcat caràcter civilista, vinculat al dret successori. Tanmateix, la regulació estatal, atès el seu caràcter generalista, no fa referència a les particularitats pròpies dels diferents drets forals, situació que, en el cas de les Illes Balears, es veu agreujada per la riquesa de les normes successòries per a cadascuna de les illes de Mallorca i Menorca, d'una banda, i Eivissa i Formentera, de l'altra. En conseqüència, una reforma tendent a complir els objectius enunciats abans no podia deixar de banda el règim aplicable a algunes d'aquestes institucions peculiars, com ara la definició o la donació universal, tot això amb les adaptacions mínimes i imprescindibles que es deriven de l'abast d'aquesta llei i de les reformes en matèria de filiació del Codi Civil a partir de la Llei 21/1987, d'11 de novembre, les quals justifiquen, així mateix, la desaparició al llarg del text de les referències específiques als adoptants i adoptats, que, amb caràcter general, han d'entendre's com a ascendents i descendents, com així es

desprèn també de les reformes legals en aquest impost fetes en els darrers anys per altres comunitats autònomes.

III

La Llei s'estructura en cinc títols, una disposició addicional, una disposició derogatòria i una disposició final.

El primer títol, al seu torn, s'estructura en quatre capítols, en consideració al procés d'aplicació i liquidació de l'impost a partir de la base imposable (reduccions, tarifa i quota íntegra, bonificacions i deduccions, i quota que s'ha d'ingressar).

El capítol I del títol I, el més extens en nombre d'articles, escomet la regulació de les reduccions aplicables a la base imposable en les adquisicions per causa de mort. Així, es recullen, d'una banda, les fins ara vigents -si bé millorant-ne la sistematització i la redacció a fi de guanyar en certesa i, per tant, oferir una major seguretat jurídica a l'hora d'aplicar-les- i es creen, d'altra banda, noves millores i reduccions. A més a més, s'actualitzen els imports d'algunes d'elles, com és el cas de les adquisicions de l'habitatge habitual o la percepció de quantitats en virtut d'assegurances sobre la vida. D'aquesta manera, en el capítol I s'estableixen les reduccions que milloren les de l'Estat, en els articles 2 (reducció per parentiu), 3 (reducció per minusvalidesa), 4 (reducció per adquisició d'habitatge habitual), 5 (reducció per assegurances de vida), 6 (reducció per adquisició de béns i drets afectes a activitats econòmiques), 7 (reducció per l'adquisició de participacions socials), 9 (reducció per adquisició de béns integrants del patrimoni històric o cultural de les Illes Balears), 10 (reducció per adquisició de béns integrants del patrimoni històric espanyol o del patrimoni històric o cultural d'altres comunitats autònomes) i 11 (reducció per transmissió consecutiva de béns). A l'article 12 s'estableix una reducció autonòmica en sentit estricte per a les adquisicions de determinats béns i participacions en àrees de sòl rústic protegit i en espais de rellevància ambiental. A l'article 8 es fixen les regles específiques de manteniment de l'adquisició que han de complir els hereus, tant en les adquisicions de béns afectes a activitats econòmiques i participacions en entitats socials, com en les adquisicions de béns integrants del patrimoni històric o cultural de l'Estat, les Illes Balears o altres comunitats autònomes.

El capítol II, dedicat a la tarifa i a la quota íntegra de l'impost, modifica, d'una banda, els trams de l'escala de l'impost, arrodonint-los a l'alça i, de l'altra, introdueix el concepte de quota íntegra corregida (tècnicament més correcte que el de quota tributària a què es refereix la llei estatal de l'impost), entesa com aquella que s'obté després d'aplicar a la quota íntegra el coeficient multiplicador que correspongui a cada subjecte passiu en funció del parentiu amb el causant i del patrimoni preexistent. També s'arrodoneixen a l'alça els trams de patrimoni preexistent.

Els capítols III i IV, relatius a la determinació de la quota que s'ha d'ingressar, especifiquen les bonificacions i deduccions susceptibles de ser aplicables amb caràcter general. Mereix una referència especial l'article 19, que regula la deducció autonòmica per les adquisicions a favor de subjectes inclosos en els grups de parentiu I i II, i a través de la qual es pretén instrumentar l'alternativa de tributació a tipus fix abans assenyalada.

IV

El títol segon, relatiu a les adquisicions lucratives entre vius, segueix els mateixos traços que el títol primer pel que fa al procés d'aplicació i liquidació de l'impost. D'aquest títol, a més, cal destacar els beneficis fiscals següents: d'una banda, les reduccions del 57% (contingudes en els articles 27, 29 i 30) per l'adquisició, per part de menors de 36 anys i, si s'escau, de discapacitats, d'un immoble destinat a habitatge habitual o d'una empresa individual, negoci professional o participacions en entitats, que substitueixen les bonificacions en aquesta matèria contingudes als articles 15 i 16 de la Llei 8/2004, de 23 de desembre, de mesures tributàries, administratives i de funció pública. D'altra banda, la reducció del 99% en les donacions a patrimonis protegits (article 28) en els termes regulats a la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat. I, finalment, la deducció de l'article 35 que dóna lloc, igual que en les adquisicions per causa de mort, a la tributació per un tipus fix, els beneficiaris del qual són també els inclosos en els grups de parentiu I i II. Amb la primera d'aquestes mesures, és a dir, amb la reducció del 57% en les donacions que s'acaben d'indicar, s'adapten els beneficis fiscals en qüestió a la dinàmica quantitativa de l'impost que resulta de la nova deducció autonòmica abans esmentada, i s'estén a les transmissions lucratives (entre vius) un dels beneficis fiscals ja previstos a la Llei 8/2004, de 23 de desembre, per a les transmissions oneroses d'immobles subjectes a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, a fi d'unificar en bona mesura el gravamen de les adquisicions entre vius de l'habitatge habitual, amb independència que el títol d'adquisició sigui onerós o gratuït.

V

Els títols III i IV recullen la capacitat de les comunitats autònomes, reconeguda també per la Llei 21/2001 abans esmentada, de regular certs aspectes de gestió i liquidació de l'impost sobre successions i donacions (article 41.2). Amb això, aquesta llei palesa la clara vocació d'aconseguir un text relativament complet que, dins les possibilitats normatives que permet el règim de cessió vigent, faciliti als potencials contribuents per aquest impost el coneixement, a través d'un únic cos legal, del deute tributari meritat.

En particular, el títol III (obligacions formals) incorpora una relació de les principals obligacions formals d'aquest impost, sense perjudici que hagin d'aplicar-se les altres aprovades per la normativa estatal que no quedin recollides expressament a la llei autonòmica i no la contradiguin. Així, a més de reiterar l'obligació de presentar la declaració o l'autoliquidació corresponent, s'introdueixen dos articles (articles 39 i 40) que recullen l'obligació de presentar determinats documents o determinades dades específiques en el cas de transmissions per causa de mort i en el cas de transmissions lucratives entre vius, respectivament. Així mateix, a l'article 41, dedicat als terminis de presentació, s'estableix, igual que ja es va fer per a les autoliquidacions de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, que en les adquisicions lucratives entre vius el termini de presentació sigui també d'un mes, amb caràcter general, o d'un mes i deu dies naturals en el cas de presentar-lo i pagar-lo telemàticament. També es recullen, per remissió a les lleis 11/2002 i 10/2003, ambdues de 22 de

desembre, de mesures tributàries i administratives, les normes que estableixen l'obligació d'informació i remissió d'índexs notariais i, si pertoca, dels documents autoritzats pels notaris, fins i tot per via telemàtica (article 43), que obliga els registradors de la propietat radicats en territori de les Illes Balears (article 44) a posar en coneixement de l'administració tributària autonòmica els actes i contractes que, presentats per ser inscrits als seus registres, s'hagin liquidat en altres comunitats autònomes.

Cal destacar, a més, dins aquest títol, la regulació de l'obligació de nomenar representant en el cas de subjectes passius no residents (article 42). Aquesta figura és imprescindible als efectes de comunicacions, notificacions i altres actuacions que puguin dur-se a terme com a conseqüència del seguiment dels procediments de comprovació corresponents.

El títol IV (normes de gestió tributària) estableix, en el capítol I, determinades normes referents a la liquidació de l'impost. D'una banda, es preveu la possibilitat que la competència per a la gestió i liquidació de l'impost correspongui a un òrgan o a una entitat, i així es preveu el cas que arribi a crear-se una agència tributària balear. D'altra banda, tenint en compte la complexitat liquidadora que afecta especialment les herències, i en els termes que permet la Llei general tributària vigent, s'estableix un termini específic de resolució en els procediments de gestió, que es fixa en sis mesos. A més, es regulen també les liquidacions parcials a compte que poden sol·licitar els contribuents a l'efecte de cobrar assegurances sobre la vida, crèdits del causant, havers meritats i no percebuts per aquest; retirar béns, valors, efectes o diners que es trobin en dipòsit i altres supòsits anàlegs.

Quant a les normes relatives al pagament de l'impost, que es recullen en el capítol II d'aquest títol IV, cal destacar la regulació de la figura del presentador -en aquest punt no s'han incorporat novetats sobre la regulació fins ara vigent-, així com la regulació de determinats supòsits d'ajornament i fraccionament. En relació amb aquest últim aspecte, l'article 54 estableix la possibilitat que els òrgans de gestió acordin l'ajornament i el fraccionament del deute per aquest impost, sempre que a l'inventari de l'herència no hi hagi efectiu o béns, de fàcil realització, suficients per al pagament d'aquest deute. Així mateix, l'article 55 regula el fraccionament de la liquidació per les assegurances que es perceben en forma de renda, punt en què no s'introdueix cap novetat respecte del règim vigent en l'actualitat.

Els articles 51 (informació amb caràcter previ a l'adquisició o a la transmissió de béns immobles) i 52 (acords previs de valoració) potencien el deure d'informació i assistència als obligats tributaris, d'acord amb les possibilitats que a aquests efectes ofereix la nova Llei general tributària. Amb això s'incrementa la seguretat jurídica dels obligats tributaris en la seva relació amb l'administració tributària autonòmica, en aquells casos en què aquesta administració faci valoracions de béns immobles, vinculant-la durant un termini de tres mesos respecte de la informació subministrada.

VI

Finalment la Llei dedica el títol V al dret foral de les Illes Balears i incorpora per primera vegada a la normativa tributària autonòmica una referència explícita a les institucions civils pròpies de les Illes Balears en matèria de successions i donacions -recollides en el Decret legislatiu 79/1990, de 6 de setembre, de compilació del dret civil de les Balears. Així mateix, precisa les regles essencials que cal tenir en compte a l'hora de liquidar l'impost, en els termes que ja s'han indicat abans.

Per acabar, el text es completa amb una disposició addicional única, per la qual s'equiparen les parelles estables o de fet regulades a la Llei autonòmica 18/2001, de 19 de desembre, als cònjuges, amb l'abast que es determina expressament en aquesta mateixa disposició addicional; i amb una disposició derogatòria i una altra de final, a l'efecte de recollir les normes que es deroguen expressament quan entri en vigor aquesta llei.

TÍTOL I ADQUISICIONS PER CAUSA DE MORT

Capítol I Reduccions de la base imposable

Article 1 Règim general

1. En les adquisicions per causa de mort, incloses les dels beneficiaris de pòlisses d'assegurances sobre la vida, la base liquidable s'obté mitjançant l'aplicació sobre la base imposable de les reduccions establertes en aquest capítol.

2. Les reduccions regulades en aquest capítol constitueixen millores de les reduccions establertes per l'Estat a la Llei 29/1987, de 18 de desembre, reguladora de l'impost sobre successions i donacions, tret de la reducció prevista a l'article 12 d'aquesta llei que constitueix una reducció pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 2 Reducció per parentiu

Per raó del parentiu amb el causant, s'ha d'aplicar la reducció que correspongui de les següents:

a) Grup I. Adquisicions per descendents menors de 21 anys: 25.000,00 euros, més 6.250,00 euros per cada any menor de 21 que tingui el drethavent. La reducció, però, no pot superar 50.000,00 euros.

b) Grup II. Adquisicions per descendents de 21 o més anys, cònjuges i ascendents: 25.000,00 euros.

c) Grup III. Adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau, ascendents i descendents per afinitat: 8.000,00 euros.

d) Grup IV. Adquisicions per col·laterals de quart grau, graus més distants i estranys: 1.000,00 euros.

Article 3 Reducció per minusvalidesa

1. Juntament amb les reduccions que puguin correspondre en funció del grau de parentiu amb el causant enumerades en l'article anterior, els subjectes passius per obligació personal de contribuir que tinguin la consideració legal de persona amb minusvalidesa física, psíquica o sensorial s'han d'aplicar també les reduccions següents:

a) Minusvalidesa física o sensorial de grau igual o superior a 33% i inferior a 65%: 48.000,00 euros.

b) Minusvalidesa física o sensorial de grau igual o superior a 65%: 300.000,00 euros.

c) Minusvalidesa psíquica de grau igual o superior a 33%: 300.000,00 euros.

2. Els graus de minusvalidesa s'han de determinar d'acord amb el barem a què es refereix l'article 148 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

Article 4 Reducció per adquisició de l'habitatge habitual

1. Les adquisicions per causa de mort tindran una reducció del cent per cent del valor de l'habitatge habitual del causant, amb el límit de 180.000,00 euros per cada subjecte passiu, sempre que els drethavents siguin el cònjuge, els ascendents o els descendents, o els parents col·laterals majors de 65 anys que hagin conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la defunció.

2. Per aplicar aquesta reducció és necessari que l'adquisició es mantingui durant els cinc anys següents a la defunció del causant, tret que l'adquirent mori dins aquest termini. En el cas que el requisit de permanència no es compleixi, ha de satisfer-se la part de l'impost que hagi deixat d'ingressar-se com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora corresponents.

3. Així mateix, han de complir-se, a més, els requisits següents:

a) Els hereus han de complir el requisit de parentiu amb el causant que exigeix la llei.

b) El requisit de la convivència amb el causant durant els dos anys anteriors a la seva defunció per generar el dret a la reducció només és exigible als parents col·laterals majors de 65 anys.

c) La reducció afectarà cada drethavent en la part proporcional al valor de l'habitatge habitual que s'integri en la seva base imposable.

d) Si, com a conseqüència de les disposicions testamentàries, l'habitatge habitual és adjudicat a només un dels drethavents, la reducció únicament afectarà aquest drethavent.

e) Quan a conseqüència de la transmissió per causa de mort es desmembrí el domini de l'habitatge habitual, la reducció s'ha de practicar tant respecte del nu propietari com respecte de l'usufructuari, tenint en compte les regles següents:

- La reducció respecte de l'usufructuari s'ha d'aplicar respecte del valor de l'usdefruit sobre l'habitatge habitual.

- La reducció per al nu propietari s'ha d'aplicar respecte del valor de la nua propietat de l'habitatge habitual. Per tal de calcular el tipus mitjà efectiu de gravamen aplicable a la base liquidable del nu propietari cal tenir en compte la reducció que correspondria a la transmissió del ple domini